

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระแสด มาลาภรณ์. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พระนคร : โรงพิมพ์พหามงกุฎราช-
วิทยาลัย, ๒๕๑๒

การฝึกหัดครู, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก. คำบรรยายในการสัมมนาอาจารย์วิชาภาษาไทย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๔.

..... . แนวทางการสอนภาษาไทยหลักสูตรการฝึกหัดครู พุทธศักราช ๒๕๑๕
(อัครสำเนา).

เกหลง พานิช. "จะสอนเรื่องความอย่างไร," จุดสารภาษาไทย เล่มที่ ๖.
พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๔.

ก้อ สวัสดิ์พานิชย์, ดร. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือภาษาไทย. เอกสารนิเทศ
การศึกษา กรมการฝึกหัดครู, ๒๕๑๔.

..... . "ปัญหาการศึกษาในประเทศไทย," หนังสืออ่านประชาชน
สัปดาห์วิจารณ์ ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษา. พระนคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

คณะอาจารย์ภาษาไทย, ศิลปศาสตร์, คณะ. คำสอนวิชาภาษาไทย ปีที่ ๑ ภาคแรก.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๖.

ครูเกา (นามแฝง) "สัปดาห์ผู้คิดไม่ออกว่าจะสอนเรื่องความอย่างไร," วิทยากรย.
๖๕ (สิงหาคม, ๒๕๑๓).

จันทรวล พรมมาต. "การศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ แผนกวิทยาศาสตร์กับแผนกศิลปะ." วิทยานิพนธ์ปริญญา
บัณฑิตศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑. (พิมพ์ดีด)

เจือ สตะเวทิน. "เคล็ดลับการใช้ภาษาของนักประพันธ์," ฟ้าเมืองไทย.
๓๕๐(ธันวาคม, ๒๕๑๘).

..... . ทวีป รอยแก้ว. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์, ๒๕๑๓.

..... . ศิลปะการประพันธ์. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๑๐.

เฉลิมศักดิ์ ศิลภาพร. วรรณศิลป์ปริทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วรรณกิจ, ๒๕๑๘

ฉวีวรรณ คุณาภินันท์. "หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓. (อัครสำเนา)

ชวาส แพร์ทกุล. เทคนิคการวัดผล. พระนคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๑๖.

ชะอุ่ม วิบูลย์ศรี. การสอนทักษะการใช้คำสัณฐานลักษณะในการเขียนความเรียงแก่นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, ๒๕๑๘.

ชลธิรา กลัด้อยและคณะ. การใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกล็ดไทย, ๒๕๑๓

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. "ระเบียบวิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา," คู่มือการอบรมครู
มัธยมศึกษา. หนวบศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา, ๒๕๕๕.

เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การเขียนแบบสร้างสรรค์
ในการอบรมครูภาษาไทยของโครงการ ค.ม.ภ. ณ เขตการศึกษา ๑ นครปฐม.
๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๘. (อัครสำเนา).

คุณพิพร ชำนิโรคนานต์. "ปัญหาการใช้ภาษาไทย," กรรณภาษาและวรรณกรรมประชุม
บทความเชิงวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

คุณ ชุมสาย, ม.ล. วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๑๖.

นิลวรรณ พันธุเมธา. การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สมาคมสตรี
อุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, ๒๕๑๓.

บุญนำ บุญเสิร์ฐ. "การฝึกทักษะการเขียนในชั้นมัธยมศึกษา," จุลสารภาษาไทย. หน
หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา. พระนคร: กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๑๖.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "การปรับปรุงภาษาในเอเชียให้ทันกาล,"
สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. ๒๕ (ตุลาคม, ๒๕๑๐).

รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา.

พระนคร: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, ๒๕๑๓.

บุญเลิศ คุรุทเมือง. "ความเข้าใจความหมายของถ้อยคำและสำนวนภาษาไทยของนัก-
ศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘. (อัครสำเนา).

- ปิ่น มาลากุล, ม.ล. "คำกล่าวตอบของ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ในการเปิดชุมนุมภาษาไทยของคุรุสภา," ปรากฏการณ์ภาษาไทยสยามพากย์.
พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๐๘.
- ประคอง วรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.
- ประเทิน มหาจันทร์. "การสอนเรียงความแบบหนึ่ง," วารสารประชาศึกษา. ๑๖ (มกราคม-
กุมภาพันธ์, ๒๕๐๘).
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. พื้นฐานของการใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.
- ปรีชา นนสุข. แบบฝึกหัดการใช้ภาษา การเขียนเรียงความ นครศรีธรรมราช:
โรงพิมพ์ศรีอักษร, ๒๕๐๘.
- เปลื้อง ณ.นคร. คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ พระนคร:
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.
- เรียงความชั้นสูง. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.
- ผอม โปษะกฤษณะ. "สาวชาวกรุงเล่าเรื่องตลกขบขัน," ชุมนุมภาษาไทย.
ชุมนุมส่งเสริมการใช้ภาษาไทย (พฤษภาคม, ๒๕๑๓).
- "สาวชาวกรุงเล่าเรื่องการเล่นของไทย," ชุมนุมภาษาไทย.
ชุมนุมส่งเสริมการใช้ภาษาไทย, (สิงหาคม, ๒๕๑๔).
- มังกร ชัยชนะการ. "ความเห็น เรื่องการสอนอ่านและการสอนเขียน," วารสารครูศาสตร์.
๑ - ๒ (ธันวาคม - มีนาคม, ๒๕๑๔ - ๒๕๑๕).

บุพผา สงศิริ. "การสอนการเขียน," คู่มือภาษาไทยเล่ม ๓ เอกสารนิเทศการศึกษ
กรรมการฝึกหัดครู, ๒๕๑๒.

ยง อิงคเวทย์. การกำหนดข้อเรื่องแต่งความ. เอกสารประกอบการบรรยาย. (อัครสำเนา)

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ. เสนอแนะหลักและวิธีสอนเรียงความ. เอกสารประกอบการบรรยาย
(อัครสำเนา).

รัญจวน อินทรกำแหง. "ทำไมจึงต้องมีช่องว่างระหว่างนักเขียนกับนักวิจารณ์,"
ปากโฉมบัววรรณกรรมวิพากษ์. กรุงเทพมหานคร: สมาคมนักเขียนแห่ง
ประเทศไทย, ๒๕๑๘

วัจน์ วรลยางกูร. นักพิราลัยสาว กวีนิพนธ์เรื่องสั้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
พิมพ์เนติ, ๒๕๑๘.

สวัสดิ์ จงกล. "ขอคิดบางประการในการสอนให้เด็กได้แสดงออกด้วยการเขียน,"
วารสารประชาศึกษา. ๑๕(มิถุนายน, ๒๕๑๓).

สีทษา พิณีภูวคัล และคณะ. การเขียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง, ๒๕๑๓.

. "การสอนเขียนเรื่องสั้น," วารสารวิสามานุกรมศึกษา.
๓(กรกฎาคม, ๒๕๑๓).

สุจริต เพ็ชรขอบ. "การสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมต้น," คู่มือครูวิชาภาษาไทย.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒.

สุชาติ สวัสดิ์ศรี. ถนนสายที่นำไปสู่ความตาย รวมเรื่องสั้นรวมสมัยของไทย.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๑๘.

สุนีย์ สินธุเกชะ. "วิธีสอนการใช้ภาษาและหลักภาษา," คำบรรยายวิชาการ เบื้องวิธีสอนภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗.

สำเริงวรรณกิจ, หลวง: ตัวอย่างเรียงความและย่อความ. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.

ศรีเฉลิม สุขประยูร. ห้องเรียนเขียนเรื่อง. กรุงเทพมหานคร: โอเคียนการพิมพ์, ๒๕๑๘.

อนุমানราชชน, พระยา. "วัฒนธรรมและภาษา," คู่มือครูภาษาไทย. เอกสารนิเทศการศึกษานวศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู, ๒๕๑๔.

อัมพร สุขเกษม. "สูตรเขียนหนังสือ," ประชาศึกษา ๑ (สิงหาคม, ๒๕๑๖).

ภาษาอังกฤษ

Alcorn, Marvin D., Kinder James S., Schunert Jim R. Better Teaching in Secondary Schools. New York: Holt, Rinehart and Winston Inc., 1964.

Baumbach, Jonathan. Writers as Teachers Teachers as Writers. New York: Holt Rinehart and Winston, 1970.

- 166
- Chaplen, Frank. Paragraph Writing. London: Oxford University Press, 1970.
- Dacanay, Fe R. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Edited by J. Donald Bowen. Quezon City: Phoenix Publishing House, 1963.
- Dykstra, Gerald. "Eliciting Language Practice in Writing," English Language Teaching. XIX (October, 1964).
- Ethel L. Hatchett and Hughes Donald H. Teaching Language Arts in Elementary Schools : A Functional Creative Approach. New York: The Ronald Press Company, 1956.
- Finocchiaro, Mary. "Secondary School Composition : Problems and Practices," TESOL Quarterly. 1 (September, 1967).
- Gee, Thomas' Carroll. "The Effects of Written Comment on Expository Composition," Dissertation Abstracts. International. 31 (January, 1971).
- Gurrey, P. Teaching English as a Foreign Language. London: Longmans, Green and Co., Ltd., 1955.
- Johnson, Palmer O. Statistical Method in Research. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1949.

Loban, Walter, Ryan Margaret, Squire James R. Teaching Language and Literature. New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1961.

Putz, Joan M. "The Effectiveness of Non-Directive Teaching as a Method of Improving the Writing Ability of College Freshman," Research in Education. 6(July, 1971).

Radford, W.L. "The Blackboard Composition" English Language Teaching. XXIV (October, 1969).

Shane, Harold G. Research Helps in Teaching the Language Arts. Washington: A Department of The National Education Association, 1955.

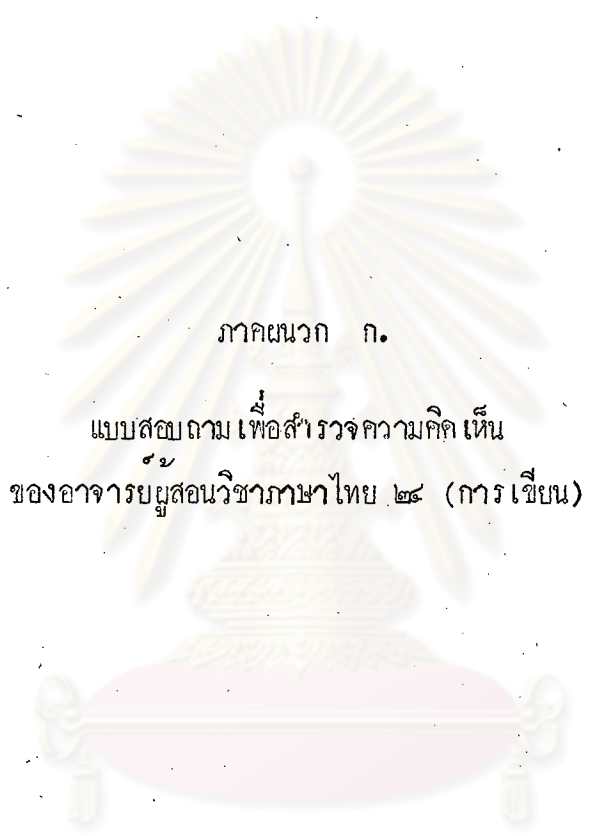
Smith, Jame A. "Creative Writing," Creative Teaching of the Language Arts in the Elementary School. Boston: Allyn and Bacon, 1973.

Stevick, Earl. Helping People Learn English. New York : Abingdon Press, 1958.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสัณฐาน เพื่อสำรวจความคิดเห็น
ของอาจารย์สอนวิชาภาษาไทย ๒๕ (การเขียน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรียน อาจารย์บุญสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)

ควงชาพเจ้า นางจุไร วรศักดิ์โยธิน นิสิตชั้นปีที่ ๒ หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาไทย มีความประสงค์จะทําวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสรุ่่างคู่มือการสอนเขียนวิชาภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา-ชั้นสูง" ซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่อาจารย์บุญสอนวิชานี้ และอาจทำให้การเรียนการสอนวิชานี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในฐานะที่ท่านสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านจะมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้มาก

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอใ้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของท่าน ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางจุไร วรศักดิ์โยธิน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

ขอชี้แจงในการตอบ

๑. โปรดเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง ตามความเหมาะสมของแต่ละข้อ
๒. โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในวงเล็บหน้าข้อความย่อยของแต่ละข้อ ให้ตรงกับความเป็นจริง

๑. เพศ () ชาย
() หญิง
๒. อายุปี
๓. วุฒิ วิชาเอก วิชาโท.....
๔. ทำการสอนวิชาภาษาไทยมาแล้ว ปี
๕. จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาภาษาไทยใน ๑ สัปดาห์ ชั่วโมง
๖. ทำการสอนวิชาภาษาไทย ๕ (การเขียน) มาแล้วปี
๗. จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาภาษาไทย ๕ (การเขียน) ใน ๑ สัปดาห์.....ชั่วโมง
๘. วิชาในหมวดภาษาไทยที่ท่านทำการสอนนอกเหนือจากวิชาภาษาไทย ๕ (การเขียน)
 ๑.
 ๒.
 ๓.
๙. ตำแหน่งหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือไปจากการสอน
 ๑.
 ๒.
 ๓.
๑๐. ท่านชอบสอนวิชาใดต่อไปนี้มากที่สุด
() วรรณคดี

- () หลักภาษา
- () ฟัง พูด
- () อ่าน
- () เขียน
๑๑. สาเหตุที่ท่านเลือกสอนวิชาภาษาไทย ๒๔
- () ถูกขอร้องให้สอน เพราะไม่มีผู้ใดสอนได้
- () สนุกใจที่จะสอน เพราะมีความสนใจ มีทักษะและมีความชำนาญในวิชานี้
- () ไม่ถนัดสอนวิชาอื่น
- () อื่น ๆ โปรดระบุ
๑๒. ท่านชอบสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ หรือไม่
- () ชอบ
- () ไม่ชอบ
- () เฉย ๆ
๑๓. ท่านเห็นว่าวิชาภาษาไทย ๒๔ มีความสำคัญและเหมาะที่จะให้เรียนเป็นวิชาเอกเพียงใด
- () เหมาะที่สุด
- () เหมาะ
- () ไม่เหมาะ
๑๔. จากการสังเกต นักเรียนของท่านชอบเรียนวิชานี้หรือไม่
- () ชอบ
- () ไม่ชอบ
- () เฉย ๆ
๑๕. ตามความเห็นและทักษะของท่าน ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะอย่างไรต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ๒๔ นี้ (ตอบได้หลายข้อ)
- () เรียนวิชานี้เพราะชอบที่ครูมีวิธีสอนดี

- () เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชานี้
- () ไม่ชอบเรียน แต่ต้องเรียนเพราะเป็นวิชาบังคับ
- () ไม่ทราบ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๑๖. ท่านคิดว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทย ๒๔ จะช่วยให้ นักเรียนมีทักษะในการเรียน และสามารถนำไปใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาได้กี่เพียงใด

- () นำไปใช้ในการสอนได้ดีมาก
- () นำไปใช้ในการสอนได้พอสมควร
- () ไม่เกี่ยวข้องกับกาให้นำไปสอนเลย

๑๗. ท่านสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ ให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นหรือไม่

- () สัมพันธ์
- () ไม่สัมพันธ์

ก. วิชาที่ท่านสอนให้สัมพันธ์กันในหมวดภาษาไทยใดแก่

ข. วิชาที่ท่านสอนให้สัมพันธ์ในหมวดวิชาอื่นใดแก่

๑๘. ปัญหาที่ท่านประสบในการสอนวิชานี้ คือ (ตามใดหลายข้อ)

- () ไม่ทราบวิธีสอนที่ใดแล
- () ไม่มีเวลาเตรียมการสอน
- () อาจารย์ผู้สอนไม่ให้ความร่วมมือ
- () ไม่เข้าใจในเนื้อหาบางเรื่อง
- () ไม่เคยมีความรู้ในเนื้อหาที่ต้องสอน
- () เวลาที่ให้ในการสอนน้อยเกินไป
- () นักเรียนไม่ค่อยสนใจเรียน
- () จำนวนนักเรียนมากเกินไป
- () ขาดอุปกรณ์การสอน

- () ซาคำรที่ใไซประกอการสอน
- () มีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป
- () ไม่มีเวลาตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด เพราะทานมีงานมาก
- () ในการแก้ไขชอภคพรองใหนักเรียน ผู้สอนเองไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือไม่
- () ไม่สามารถแก้ไขใหนักเรียนเป็นรายบุคคลได้เพราะไม่มีเวลา
- () ักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทกิจกรรม
- () ผู้สอนเองขาดทักษะในการเขียน
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๑๙. ทานมีความเห็นเกี่ยวกับคำรที่ใไซประกอการสอนวิชานี้ัอย่างไร

- () มีมากเหมาะกับความต้องการ
- () มีไม่มากพอกับความต้องการ
- () ไม่เคยทราบเลยว่ามีหรือไม่
- () ไม่แน่ใจ เพราะไม่มีเวลาค้นคว้า
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๒๐. ในการสอนวิชานี้ ทานเตรียมการสอนทุกครั้งหรือไม่

- () เตรียมทุกครั้ง
- () เตรียมเป็นบางครั้ง
- () ชำนาญแล้วจึง ่อกอไม่ต้องเตรียมเลย

๒๑. ในการสอนวิชานี้ คำรที่ทานมักนำมาใไซประกอการสอน คือ (โปรดระบุชื่อ)

- ๑.
- ๒.

๒๒. ทานคิดว่า พนความรู้ของทานมีเพียงพอที่จะสอนวิชานี้หรือไม่

- () มั่นใจว่ามีเพียงพอ
- () มั่นใจว่ามีเพียงพอ แต่คิดว่าควร จะหาความรู้เพิ่ม เต็มอีก
- () ไม่มั่นใจและยังต้องการเวลาเตรียมตัว

๒๓. เนื้อหาวิชาภาษาไทย ๒๔ ตามที่กำหนดให้ เรียงในหลักสูตร ทานติความอกไว้ละเอียด
เพียงใด
- () ละเอียดยมาก
() กำลังดี
() ไม่ละเอียดเลย
๒๔. ทานติความควรเพิ่มเติมเนื้อหาบางประการหรือไม่
- () ควร
() ไม่ควร
- เพราะ (โปรดระบุ)
๒๕. หากทานติความควรเพิ่มเติมเนื้อหาบางประการ ควรเพิ่มเติมอะไรบ้าง (โปรดระบุ)
๑.
๒.
๒๖. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านสอนได้ทันตามหลักสูตรหรือไม่
- () ทัน
() ไม่ทัน
() พอดีเวลา
๒๗. จากการสอนของท่าน ท่านสังเกตเห็นความก้าวหน้าของนักเรียนของท่านได้พัฒนาทักษะการเขียนของเขา
หรือไม่ เพียงใด
- () ดีมาก
() ดีพอใช้
() พอใช้
() ยังไม่ดีเท่าที่ควร
๒๘. ท่านให้นักเรียนของท่านได้ทำแบบฝึกหัดการเขียน มากน้อยเพียงใด
- () ภาคเรียนละ ๘ - ๑๒ ชิ้น

- () ภาคเรียนละ ๖ - ๘ ชิ้น
- () ภาคเรียนละ ๕ - ๗ ชิ้น
- () ภาคเรียนละ ๑ - ๔ ชิ้น

๒๙. ในการสอนวิชานี้ ท่านให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมรวมหลักสูตรอย่างไรบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- () ให้ทำสมุดรวบรวมถ้อยคำสำนวนไทยเป็นหมวดหมู่
- () ให้เขียนอนุทิน
- () จัดทำหนังสือพิมพ์ประจำห้องเรียน
- () ฝึกฝนการเขียนโดยส่งเรื่องไปลงในนิตยสารและวารสารต่าง ๆ
- () ให้ไปสัมภาษณ์นักเขียน
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๓๐. การยกตัวอย่างประกอบการสอน ท่านนำตัวอย่างมาจากที่ใด (ตอบได้หลายข้อ)

- () จากแนะนำการสอนของหน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู
- () จากคู่มือครูทั่วไป
- () ผลงานของนักเขียนในวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
- () จากผลงานที่คัดเด่นของนักเรียนที่เรียนวิชานี้ไปแล้ว
- () จากผลงานการฝึกฝนของท่านเอง
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๓๑. ในการสอนวิชานี้ ท่านหาความรู้เพิ่มเติมโดยวิธีใด (ตอบได้หลายข้อ)

- () ค้นคว้าจากตำราเกี่ยวกับการเขียน
- () ศึกษาโดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์จากครู
- () โดยการฝึกฝนตนเอง
- () ไม่มีเวลาในการที่จะหาความรู้เพิ่มเติมเลย
- () หาโอกาสไปศึกษาอบรมวิชานี้โดยเฉพาะ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๓๒. หากมีกรรจัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ ท่านคิดว่าท่านมีความต้องการเพียงใด

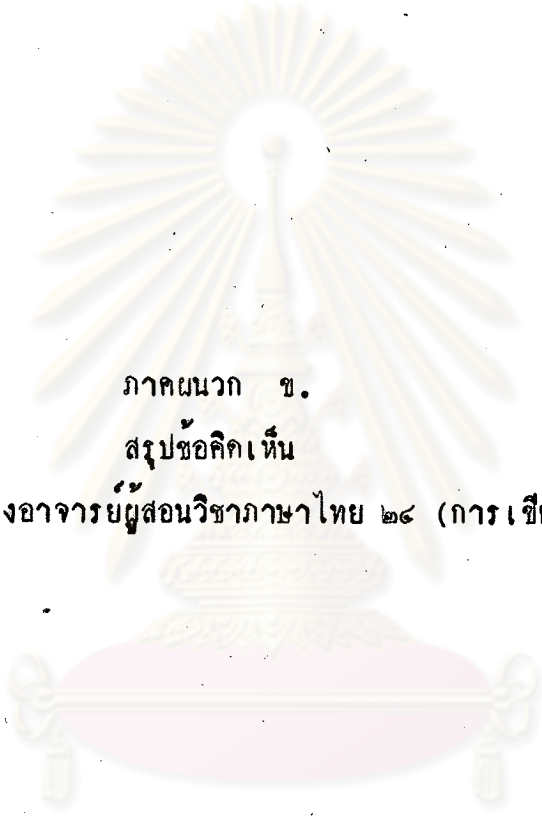
- () ต้องการมาก
- () ไม่ต้องการ
- () เฉย ๆ

๓๓. หากท่านต้องการคู่มือการสอน สิ่งที่ท่านเห็นสมควรให้กล่าวถึงในคู่มือคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- () คำชี้แจงความมุ่งหมายทั่วไป
- () ตัวอย่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับวิชา
- () เนื้อเรื่องและหลักการ เขียนตามรายการที่กำหนด
- () ตัวอย่างประกอบในแต่ละเนื้อเรื่อง
- () วิธีสอนและกิจกรรม เสนอแนะ
- () วิธีการวัดผลและประเมินผล
- () อุปกรณ์การสอนและวิธีใช้
- () แหล่งความรู้ที่จะศึกษาเพิ่มเติมได้
- () แบบฝึกหัดประกอบบทเรียน
- () ตัวอย่างข้อสอบ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

๓๔. ขอคิดเห็นและขอเสนอแนะในการสอนวิชาภาษาไทย ๒๔
.....
.....
.....

๓๕. ขอคิดเห็นและขอเสนอแนะหากมีการจัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ๒๔
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข.
สรุปข้อคิดเห็น
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปข้อคิดเห็นของผู้สอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)

จากแบบสอบถามเพื่อสำรวจประสบการณ์ ทักษะและความต้องการขอแนะแนวในการสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน) ของอาจารย์ผู้สอนวิชาจำนวน ๑๐ ท่าน จากวิทยาลัยครู ๗ แห่งในกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สรุปโดยสังเขปดังนี้

๑. ผู้สอนวิชาภาษาไทยเขียนนี้ ส่วนมากสมัครใจจะสอนเพราะมีความสนใจ มีทักษะในการสอนวิชานี้ แต่อีกส่วนหนึ่งจำใจต้องสอนเพราะถูกขอร้องให้สอน จึงประสบปัญหาในการเตรียมการสอนเป็นอย่างมาก

๒. ผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่า วิชาการเขียนมีความสำคัญและเหมาะสมที่จะให้เรียนเป็นวิชาเอกมากที่สุด

๓. จากการสังเกตของผู้สอนวิชานี้ เห็นว่าผู้เรียนที่เรียนการเขียนด้วยความชอบและสนใจมีจำนวนเท่ากับผู้เรียนที่รู้สึกเฉย ๆ ไม่แสดงว่าชอบหรือไม่ชอบ เพียงแต่เรียนเพื่อใหจบหลักสูตรเท่านั้น

๔. ผู้สอนส่วนมากสอนวิชาการเขียนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ได้ทุกวิชา ทั้งในแขนงของวิชาภาษาไทยเองและวิชาอื่น ๆ

๕. ปัญหาที่ผู้สอนประสบในการสอนเขียนเรียงตามลำดับ คือ

๕.๑ ขาดคำราและคู่มือที่จะใช้ประกอบการสอน

๕.๒ ไม่สามารถแก้ไขผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ เพราะไม่มีเวลา

๕.๓ ผู้สอนเองขาดทักษะในการเขียน

๕.๔ จำนวนผู้เรียนในกลุ่มหนึ่ง ๆ มากเกินไป

๕.๕ การแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ผู้สอนเองก็ไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือไม่

๕.๖ ไม่มีเวลาตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด เพราะมีงานมาก

๕.๗ เวลาในการสอนน้อยเกินไป

- ๕.๘ ไม่ทราบวิธีสอนที่ใดเลย
- ๕.๙ ขาดอุปกรณ์การสอน
- ๕.๑๐ ไม่เข้าใจเนื้อหาบางเรื่อง
- ๕.๑๑ เนื้อหาที่สอนมีมากเกินไป

๖. ในการสอนวิชานี้ ผู้สอนส่วนมากเตรียมการสอนทุกครั้ง แต่มีบางส่วนที่เตรียมเป็นบางครั้งเท่านั้น

- ๗. ใน ๑ ภาคเรียน ผู้สอนส่วนมากใหญ่วิชาเรียนทำแบบฝึกหัดประมาณ ๖ - ๘ ชิ้น
- ๘. ผู้สอนใหญ่วิชาเรียนทำกิจกรรมร่วมหลักสูตร คือจัดให้ทำหนังสือพิมพ์ประจำห้องเรียน ให้ฝึกฝนการเขียนโดยส่งเรื่องไปลงในนิตยสารและวารสารต่าง ๆ ให้เขียนอนุทิน และทำสมุดรวบรวมถ้อยคำสำนวนไทยเป็นหมวดหมู่

๙. การบอกตัวอย่างประกอบการสอน มักนำมาจากผลงานของนักเขียนในวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จากผลงานที่ตีพิมพ์ของนักเรียน จากการฝึกฝนของตนเอง จากแนวการสอนของหน่วยงานนี้ เทศกกรมการฝึกหัดครู และจากคู่มือครูทั่วไป

๑๐. ผู้สอนวิชานี้ เกือบทุกท่านมีความยินดีและมีความต้องการที่จะให้จัดทำคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง สิ่งที่ผู้สอนต้องการให้กล่าวถึงในคู่มือการสอนเขียน คือ

- ๑๐.๑ คำชี้แจงความมุ่งหมายทั่วไป
- ๑๐.๒ ตัวอย่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับวิชานี้
- ๑๐.๓ เนื้อเรื่องและหลักการเขียนตามรายการที่กำหนด
- ๑๐.๔ ตัวอย่างประกอบในแต่ละเนื้อเรื่อง
- ๑๐.๕ วิธีสอนและกิจกรรมเสนอแนะ
- ๑๐.๖ วิธีการวัดผลและประเมินผล
- ๑๐.๗ อุปกรณ์การสอนและวิธีใช้
- ๑๐.๘ แหล่งความรู้ที่จะศึกษาเพิ่มเติมได้

๑๐.๘ แบบฝึกหัดประกอบบทเรียน

๑๐.๑๐ ตัวอย่างข้อสอบ

๑๑. ข้อเสนอแนะทั่วไปของผู้สอนวิชานี้ คือ

๑๑.๑ การกำหนดเวลาเรียนวิชานี้ ควรเป็น ๒ คาบติดต่อกันใน ๔ คาบต่อ

สัปดาห์

๑๑.๒ การสอน เขียนทุกประเภทไม่ควรให้นักเรียนฝึกแบบบังคับมากเกินไป

๑๑.๓ ผู้สอน ควรค้นคว้า เนื้อหาจากหนังสือหลายเล่มและควรติดตามข้อเขียน

ที่ออกใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๑๑.๔ ในการสอน เขียน ควรให้นักเรียนหมู่ละไม่เกิน ๒๕ คน เพื่อจะได้มี
เวลาแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

๑๑.๕ ผู้สอนควรตรวจงานให้ทันส่งคืนผู้เขียนได้เร็ว ใหญ่เขียนได้รับรู้งาน
ของตนเพื่อปรับปรุงแก้ไขในงานครั้งต่อไป และยังทำให้ผู้สอนได้ทราบข้อบกพร่องของเด็กแต่ละ
คนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

แบบสอหลังการเรีนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยาลัยครูจันทร เกษม

วิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)

เวลา ๒ ชั่วโมง

ชื่อ หมู่เรียน..... เลขที่

๑. จงวิเคราะห์การโต้ตอบต่อไปนี้ เป็นการโต้ตอบที่มีปัญหาอย่างไร จงให้เหตุผล
 หนูทนไม่ได้
 คนร้ายรักกระสุนใส่เจ้าหน้าที่หนึ่งนัด
 ยอดแห่งนาฬิการาคาพิเศษ ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร
 ฉันทิ้งออกมาเช่น รัชจดหมายควยเทาเปล่า
 เขาเขียนหนังสือเก่งมาก พรรณนาอะไรล้วนแต่ไพเราะมาก ได้เรื่องใครราวติดอกกันดีมาก
 นับว่าน่าสนใจมาก

๒. จง เปลี่ยนข้อความต่อไปนี้ เป็นภาษาเขียนระดับแบบแผน (Formal)
 หมอโอกาส ธรรมวานิช รองผู้อำนวยการกรุงเทพ ฯ บอกว่าปีนี้จะเพิ่มเตียงคนไข้
 สำหรับโรงพยาบาลในสังกัด กทม. อีกเท่าตัว คือแห่งละไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ เตียง
 พร้อมกันนี้ก็จะมีการปรับปรุงทางด้านการแพทย์ด้วย โดยจะพยายามเพิ่มจำนวนหมอ
 อีก ซึ่งเคยมีก็ ได้เพิ่มผู้อำนวยการแต่ละสาขาแล้ว สำหรับการขยายโรงพยาบาลให้
 มากขึ้น แต่จะไม่ถึงกับสร้างให้ใหญ่โต เพราะการสร้างใหญ่เป็นเรื่องของทางจังหวัด

.....

๓. จง เขียนความพรรณนาสั้น ๆ แสดงลักษณะของแสงต่อไปนี้ให้ดูอารมณ์ เห็นภาพพจน์
 แสง เค็ม เต็มดวง
 แสง คาวยาม เค็มมีค
 แสง เทียน

แสงไฟเมื่อเห็นไกล ๆ
แสงหิ่งห้อย

๔. มด — ทูข
 สุข — สวาง

คำ ๔ คำนี้ ทำให้ท่านเกิดจินตนาการอย่างไร จงเขียนอธิบายอรรถกถาวิธีการ
เขียนที่ท่านถนัด

.....
.....
.....

๕. ต่อไปนี้ สมมุติว่าเป็นตัวละครในเรื่อง

นางสาวอรจิราอายุ ๑๘ ปี รูปร่างสูงเพรียว แต่งกายทันสมัย
นายอ่ำ ชายชราอายุประมาณ ๗๕ ปี นอนหลังโกง
เด็กชายเปีย อายุ ๗ ขวบ ตัวเล็กแต่แข็งแรง ทาทางแกมแกว
เจ้าโจก สุนัขตัวเล็ก สีขาว หูกาง ชุกชน

ก. ให้เลือกบรรยายท่าเดินของตัวละครดังกล่าวมาเพียง ๒ ตัว ๑ ชื่อ

(๑)

(๒)

ข. จงเขียนบทสนทนา ระหว่างตัวละครที่กำหนดให้ทั้งหมด สมมุติ เหตุการณ์ให้เด็กชาย
เปียมาคิดตามสุนัขจนกระทั่งได้พบ

.....
.....
.....

๖. จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

"**ซอกก**ของวตาลนั้นสูงประมาณ ๒ - ๓ ฟุต กว้างฟุตครึ่ง หนาตั้งแต่อกถึงหลัง ครึ่งฟุตถึงหนึ่งฟุต แบนหัวยาวและคอก ขนที่ตัวยาวและปักเหยียด หัวกลม หนารูปไข่ ตากลมและถลน จมูกยาว เป็นขอเหมือนปากเหยี่ยว ปากอ้า แกมคอบ คางและขา-
 ตะไกรกว้าง พื้นเป็นขอม แขนและมือสั้น ขาสั้น ท้องพลูย เล็บคมปิ่นมีแรงมาก"
 เอกภาพของข้อความตอนนี คือ
 สัมพันธภาพ คือ

๗. จงจัดแบ่งย่อหน้า พรรคตอน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนในข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้อง เหมาะสม

ที่ร้านกาแฟริมทาง เค็นแคบ ๆ มุมหนึ่งของตลาดสดเจ้าของร้านเป็นไทยแท้ กำลังวาง เขาครวญเพลงลูกทุ่งตามวิทยุไปอย่างครื้นเครงมีลูกกาศสองคนคนหนึ่งสูงอายุ กำลังอ่านหนังสือพิมพ์กาแฟพร้อมไปครึ่งแก้วอีกคนเบ้งหนุ่มแต่ง เครื่องแบบข้าราชการ ชนิดรีบริกาแฟพลาถมองความ เคลื่อนไหวในตลาดสดควยสายตาเหมอลอย เขาจับกาแฟ ควบอากาศ เต็มจนหมดแก้ว เจ้าของร้านยกขันชามาโทกล้วคชชวนคุยด้วยรอยยิ้มที่ได้รับ อิทธิพลจาก เพลง เมื่อครู่คน เราเดี่ยวนี่ไม่ค่อยมีใจกัน เสียเลยหรือคุณว่าไงนั่งลงบน เก้าอี้กลมตรงกันข้ามข้าราชการชนิดรีบริกาแฟหน้าจิบน้ำชากลางปากชายสูงอายุซึ่งนั่งอยู่อีก โต๊ะหนึ่ง เงยหน้าจากหนังสือพิมพ์ทวงถามชายกาแฟมาพุดจึ่งตักค้อไอหม่มมันก็ตักค้อไป ตามเรื่องสาว เขาไม่รักเจ้า เขาจะมีหัวใจให้รอกลาวชา เนิบคนชายกาแฟพุดภูมิใจผม บรีจากชาย เหลือมาทุกปีแหละครับ ไหวไหมนะนาส่งสาธน์ทวมอีกอย่างผม เคยไปเห็นมาแล้วยิ่งไอไอที่ดูมาก ๆ ละโยยกระจององเงนา เวียนหัว

.....

๘. จงใช้กลวิธีในการเขียนเปิดเรื่อง เขียนบทความแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้
มาเพียงหนึ่งย่อหน้า ให้ความยาวประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ คำ

สตรีควรมีสិทธิเททเทียมบุรุษ

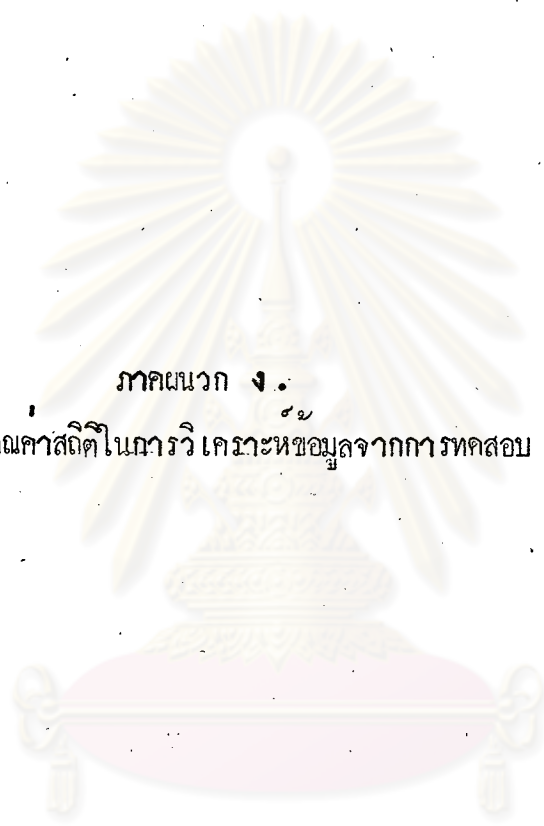
.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

การคำนวณค่าสถิติในกรณีวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. การหา Sum of squares ระหว่างคน

$$\begin{aligned}
 SS_p &= \frac{\sum_i (\sum_s x_{si})^2}{k} - \frac{(\sum_s \sum_i x_{si})^2}{N} \\
 &= \frac{130596}{8} - \frac{6636084}{432} \\
 &= 16324.5 - 15384.45 \\
 &= 940.05
 \end{aligned}$$

2. Sum of squares ระหว่างข้อ

$$\begin{aligned}
 SS_i &= \frac{\sum_s (\sum_i x_{si})^2}{n} - \frac{(\sum_s \sum_i x_{si})^2}{N} \\
 &= \frac{847812}{54} - \frac{6636084}{432} \\
 &= 15700.22 - 15384.45 \\
 &= 315.77
 \end{aligned}$$

3. Total sum of squares

$$\begin{aligned}
 SS_T &= \sum_s \sum_i x_{si}^2 - \frac{(\sum_s \sum_i x_{si})^2}{N} \\
 &= 18038 - 15384.45 \\
 &= 2653.55
 \end{aligned}$$

1. ตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแบบสอนวิชาภาษาไทย ๕ (การเขียน)

Source of Variation	df	SS	MS	F	t_{tt}	S_e
ระหว่างนักเรียน	53	940.05	17.737	4.709	0.787	5.14
ระหว่างข้อ	7	315.77	45.11			
ส่วนที่เหลือ	371	1397.73	3.767			
ทั้งหมด	431	2653.55				

* (P < .05)

ก.

$$\begin{aligned}
 F &= \frac{MS_p}{MS_{res}} \\
 &= \frac{17.737}{3.766} \\
 &= 4.71
 \end{aligned}$$

ข.

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= 1 - \frac{MS_{res}}{MS_p} \\
 &= 1 - \frac{3.767}{17.737} \\
 &= 0.79
 \end{aligned}$$

ค.

$$\begin{aligned}
 S_e &= \sqrt{\frac{SS_{res}}{n-1}} \\
 &= \sqrt{\frac{1397.73}{53}} \\
 &= \sqrt{26.37} \\
 &= 5.14
 \end{aligned}$$

การทดสอบค่า

t (t - test)

ศูนย์วิทยุพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ตารางการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

คนที่	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	$d = E - c$	d^2
1	53	57	4	16
2	45	63	18	324
3	60	66	6	36
4	43	57	12	144
5	45	64	19	361
6	33	47	14	196
7	55	68	13	169
8	63	73	10	100
9	49	62	13	169
10	49	48	-1	1
11	47	47	0	0
12	26	57	31	961
13	40	53	13	169
14	43	57	14	196
15	40	43	3	9
16	26	48	22	484
17	47	50	3	9
18	42	64	22	484
19	38	62	24	576
20	29	50	21	441

คนที่	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	d = E-c	d ²
21	30	45	15	225
22	29	32	3	9
23	43	67	24	576
24	32	47	15	225
25	36	37	1	1
26	39	59	20	400
27	38	35	-3	9
			d = 336	d ² = 6290

$$H_0 : M_1 = M_2$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N} = \frac{336}{27} = 12.44$$

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2}$$

$$= \sqrt{232.96 - 5.97}$$

$$= 15.06$$

$$\frac{S.D.d}{\sqrt{N-1}} = \frac{15.06}{5.09}$$

$$= 2.95$$

$$t = \frac{12.44}{2.95} = 4.21$$

$$= 4.21$$

degree of freedom = $N - 1 = 26$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df 26 จากตาราง t มีค่า 2.06

t ที่คำนวณได้ = 4.21 > 2.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

การประเมินผลของผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์

คู่มือการสอนฉบับนี้ มีลักษณะคล้ายโครงการสอนประจำวิชา ที่บอกให้ครูทราบถึง วัตถุประสงค์ เนื้อเรื่อง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลแบบฝึกหัด และแหล่งค้นคว้าอ้างอิง ลักษณะของส่วนประกอบแต่ละบท มีความละเอียดลึกซึ้งไม่เท่ากัน บางบทเขียนได้ละเอียดชัดเจนคือ เช่น บทที่ ๑, ๒, ๖, ๗, ๘, เป็นต้น แต่บางบท เช่น บทที่ ๑๑, ๑๒ เขียนค่อนข้างรวบรัด อย่างไรก็ตาม คู่มือนี้สามารถใช้ได้ประโยชน์สำหรับครูที่สอนเขียนระดับนี้ได้จริง ขอวิจารณ์

๑. ในคู่มือแต่ละบทมิได้แสดงความคิดรวบยอดของแต่ละเรื่องไว้ โดยเฉพาะตั้งแต่บทที่ ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒ ควรได้เสนอความคิดรวบยอดของแต่ละบทไว้ด้วย

๒. การอธิบายเนื้อเรื่องได้แยกแยะหัวข้อของหลักการและวิธีการได้ดี

๓. กิจกรรมเสนอแนะค่อนข้างน้อยไป

๔. บทที่ ๕ การเขียนเรื่องสั้นเป็นบทที่ยากมาก ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ทำได้ยาก นักศึกษาอาจทำไม่ได้ แบบฝึกในกิจกรรมเสนอแนะยากมาก หน้า ๑๒๒ ข้อ ๔-๕-๖-๗ ทำได้ยาก ดังนั้นควรให้นักศึกษาเริ่มแต่งนิทานสำหรับเด็ก ๆ ก่อนที่จะก้าวไปสู่เรื่องสั้น

๕. ในหน้า ๑๗ หลักค่อนข้างจะเข้มงวดไป เช่นการตรวจทานให้อ่านตรวจทานถึง ๕ ครั้งเป็นไปได้ยาก

กล่าวโดยทั่วไป คู่มือครูนี้มีความละเอียดและให้ข้อเสนอแนะแก่ครูที่พอสมควร เหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้จริง

ใครจะขอไว้สัก ๑ ชุด

๒. อาจารย์บุญขึ้น ทองอยู่

เนื้อหาในคู่มือการสอนฉบับนี้เหมาะสมกับหลักสูตรที่กำหนดให้ เพราะได้ตีความหัวข้อในหลักสูตรออกมา ให้เกิดความแจ่มแจ้งแก่ผู้ใช้หลักสูตร แล้วจัดเนื้อหาไว้จำนวน ๑๒ บท เพื่อที่จะเรียนให้ได้ผลตามหลักสูตร

การเขียนเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งทั้งในโรงเรียน และโดยทั่วไป หนังสือที่จะช่วยในเรื่องนี้ยังเป็นที่ต้องการอยู่เสมอ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีเนื้อหาละเอียด มีตัวอย่างมาก และเขียนตรงตามหลักวิชา ครูที่จะสอนวิชานี้ในสถาบันฝึกหัดครูก็ดี แม้ในโรงเรียนประเภทอื่นหรือผู้ที่สนใจในเรื่องการเขียนย่อมาใช้ประโยชน์ได้ทั่วกัน ข้อสำคัญในหนังสือได้บอกไว้ว่า ไม่ควรยึดถือคู่มือนี้เพียงเล่มเดียว ควรค้นคว้าเพิ่มเติมให้กว้างขวาง นอกจากนี้ควรเตรียมการสอนและวางแผนการสอนด้วย ซึ่งนับว่าเป็นคำแนะนำที่ดี เพื่อสะดวกในตำราทำแผนการสอน วิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอตัวอย่างแผนการสอนไว้ให้ด้วย

คู่มือการสอนเขียนฉบับนี้ ควรได้รับการสนับสนุน ให้ใช้ในการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง เพราะเนื้อหา มีปริมาณพอสมควรกับเวลาที่จะใช้ในการสอน ๑ ภาคเรียน และเนื้อหาก็จัดลำดับไว้อย่างเหมาะสม ตรงตามหลักสูตร

ส่วนข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข และขอเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการปรับปรุงได้แนะนำด้วยวาจา แก่ผู้ทำวิทยานิพนธ์แล้ว

บุญขึ้น ทองอยู่
หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

๓. อาจารย์ยุพา ส่งศิริ

"คู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง"ฉบับนี้ แสดงถึงความ เป็นครูภาษาไทยที่ดีผู้หนึ่ง เพราะมีความเอาใจใส่ในการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และยังมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถึงครูภาษาไทยคนอื่นๆ อีกด้วย เป็นที่น่ายินดีแก่วง การสอนภาษาไทยที่มีคู่มือการสอนนี้ขึ้นอีกฉบับหนึ่ง

การสอนวิชาภาษาไทย ๒๔ เรื่องการเขียน คู่มือเหมือนจะเป็นเรื่องยุ่งยาก แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยหลายคนการสอนวิชานี้ เพราะไม่มีหนังสือภาษาไทยเล่มใด ว่าถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะ อาจารย์ผู้สอนต้องเตรียมวัสดุการสอนหรือเนื้อเรื่องสำหรับ สอนด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา หาวิธีสอนเอง และที่หนักยิ่งก็คือ ตรวจงานของ นักศึกษาจำนวนมากด้วยตนเอง คู่มือการสอนฉบับนี้จัดว่า สนองความต้องการของผู้ สอนวิชานี้ อย่างน้อยก็ทำให้อาจารย์มีอะไรที่จะนำไปเติมในชั่วโมงสอนของตนเองให้ เต็ม ในระยะที่ยังไม่ได้ค้นแบบฝึกหัด หรือการบ้านให้นักศึกษา เนื่องจากยังตรวจ ไม่เสร็จ

ในด้านความมุ่งหมายตามที่ว่าไว้ในหลักสูตร ผลที่คาดหวังว่าจะเกิดแก่นัก ศึกษาหลังจากผ่านการเรียนวิชานี้ คู่มือฉบับนี้จะทำได้เพียงใด ยังเป็นที่เคลือบแคลง ด้วยมิได้มีเครื่องบ่งไว้อย่างแน่ชัดว่า เมื่อผู้ใดเรียนเนื้อหาต่าง ๆ ตลอดจน ทำแบบ ฝึกหัดทั้งที่ปรากฏในคู่มือฉบับนี้และที่อาจารย์เสาะหามา จนครบแล้ว นักศึกษาจะบัง เกิดความสามารถในการเรียนทั้งประสงค์หรือไม่ นักศึกษาซึ่งมีความสามารถดังกล่าว อาจจะ เขียนเป็นมาก่อนเรียนรายวิชานี้ แต่จำเป็นต้องเรียนเพราะว่าวิทยาลัย พร้อมและเลือกเปิด รายวิชาภาษาไทย ๒๔ นี้ให้นักศึกษาลงทะเบียน แต่ก็อาจจะมี นักศึกษาบางคนที่เริ่มสนใจการเขียนขึ้นหลังจากเรียนรายวิชานี้ก็ได้ ผลที่จะได้อย่าง แน่นนอนจากคู่มือการสอนฉบับนี้ก็คือ อาจารย์ผู้สอนสบายใจ นักศึกษามีความสุขบ้าง

เพราะอย่างน้อยอาจารย์ผู้สอน มีอะไรมาให้เล่น และไม่ขาดการสอน ทางที่ที่
คู่มือการสอนฉบับนี้ควรได้นำไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในเวลาที่ยาวนานพอ
สมควร และนอกจากจะทดลองของตัวอย่างประชากรแล้ว ยังควรที่จะต้องติดตาม
ผลต่อไปในระยะยาวว่า เขาได้แสดงความสามารถในการเขียนต่อไป หรือไม่
เพียงไร

อย่างไรก็ดี ผู้เขียนคู่มือฉบับนี้ได้กล่าวอ้อมกอดไว้ว่า คู่มือการสอนฉบับ
นี้เป็นเพียงแนวทางการสอนเท่านั้น หากได้มุ่งตั้งให้เป็นกฎที่อาจารย์ผู้สอนจะต้องยึด
หรือเดินตามอย่างซื่อสัตย์ไม่ คั่นนั้นผู้อ่านหรือผู้ใช้ก็น่าจะได้อะไรไป

จากเนื้อหาในการสอนเขียนฉบับนี้ ดูเหมือนผู้เขียนจะมีความเชื่อว่า
ถ้าจะสอนให้สามารถเขียนผูกเป็นเรื่องเป็นราวได้นั้น ผู้เรียนควรจะได้เรียนสิ่งย่อย
ไปก่อน หรือมีฉะนั้น ผู้เขียนก็อาจจะตั้งข้อสมมุติฐานไว้ว่า ผู้เรียนได้เรียนและฝึก
เขียนมามากแล้ว และนี่เป็นรายวิชาสุดท้ายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษาชั้นสูง จึงควรเป็นเรื่องของการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แต่บทหลัง ๆ
ของคู่มือการสอนฉบับนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังไม่เคยเรียนการเขียนเรื่องบาง
ประเภทในชั้นเรียนมาก่อน เช่น เรื่องสั้น บทความ ฯลฯ แท้ที่จริงแล้ว
ความสามารถในการผูกเรื่องหรือเล่าเรื่องสำหรับผู้ที่พูดภาษานั้น ๆ ใ้ได้อยู่แล้ว
หากเกิดจากการเรียนรู้สิ่งย่อย ๆ ในชั้นเรียนไม่ ผู้ที่พูดภาษาไทยได้คือ อยู่แล้วจะ
สามารถเล่าเรื่องราวหรือแสดงความคิดของตนออกมาได้พอสมควร อย่างน้อยก็จะ
ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้เรื่องได้ แต่อาจจะยังขาดศิลปะในการเรียบเรียง การใช้
ถ้อยคำและอื่น ๆ อยู่บ้าง เป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนจะต้องค้นหาคำว่า นัก
ศึกษาส่วนใหญ่ หรือแม้แต่เด็กแต่ละคนยังบกพร่องเรื่องใด เพื่อจะได้เสริม
ให้เต็มขึ้นมา และนักศึกษาบางคนทีเรียนรายวิชานี้อาจจะไม่ประสบความสำเร็จและมีความ

สามารถในการเขียนอยู่ในขั้นสูง อาจารย์ผู้สอนจะใช้วิธีสอน จะใช้วิธีสอนอย่างไร ที่จะส่งเสริมให้เขาได้พัฒนาในด้านนี้ให้ยิ่งขึ้นไปอีก ทางหนึ่งที่อาจารย์อาจจะทำได้ก็คือให้เขาเขียนก่อน และอาจารย์เริ่มสอนจากจุดนั้น

สำหรับคำอธิบาย นิยาม และหลักการต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ในคู่มือการสอนเขียนฉบับนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ขอเอ่ยถึง เพราะไม่เป็นการยุติธรรม สำหรับผู้เขียน ข้าพเจ้าศึคใจคำพูดของ ศาสตราจารย์ ม.ล. จิรายุ นพวงศ์ ที่ว่าการสอนภาษาไทยเป็นเรื่องยาก เหมือนเขียนรูปสุนัข ใครก็เขียนได้ และใคร ๆ ก็ว่ารูปสุนัขของตน เหมือนสุนัขหรือลูกต๋องที่สุด ไม่เหมือนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเหมือนการเขียนรูปสิงโต เขียนอย่างไร ๆ ใคร ๆ ก็เห็นว่าเป็นสิงโต ฉันใดกัฉันนั้น

ข้าพเจ้าขอฝาก อาจารย์ผู้สอนการเขียนภาษาไทยในเรื่องต่อไปนี้

๑. ในเรื่องท่วงทำนองการเขียนหรือสไตล์ เรามักจำขี้ปากของเขามาว่า สไตล์คือตัวผู้เขียน หรือเป็นเรื่องเฉพาะของนักเขียนแต่ละคน แต่พอเวลาเราสอน เรามักยึดเยียดสไตล์ให้แก่เด็ก เราสอนเขาให้ใช้การหลากคำอย่างนั้นอย่างนี้ การเปรียบตามแบบฉบับ การแบ่งย่อหน้าต้องมีหลักอย่างนั้น ๆ การแต่งเรื่องสั้นต้องยึดแนวนี้ เราจะสอนอย่างไร จึงจะให้ผู้เรียนหรือลูกศิษย์ของเราพัฒนาท่วงทำนองการเขียนของเขาเองได้ ให้สอดคล้องกับคำกล่าวที่เราจำเขามา

๒. จรรยาบรรณหรือศีลธรรมของผู้เขียน เราจะปลูกฝังอย่างไรให้นักเขียนซึ่งเรากำลังฝึกเป็นนักเขียนที่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีศีลธรรมพอสมควร พอที่จะยับยั้งชั่งใจตัวเอง ไม่ไปแอบคัดลอกข้อเขียนของผู้อื่นมาเป็นของตน เรา

จะสอนนักเขียนในชั้นเรียนของเราอย่างไรให้รู้ว่าปากกาคืออาวุธ ที่จะควักฟาดฟัน หรือเทิดทูนใคร ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น และนักเขียนไม่ควรใช้อาวุธนี้ทำหันบุคคลอื่น หรือไม่ควรบิคพริ้วความเป็นจริงเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อกลุ่มของคนเท่านั้น ค้ำที่ปรากฏอยู่แพร่หลายในขณะนี้ อย่างไรก็ตามก็ เป็นที่น่ายินดีที่ผู้เขียนคู่มือฉบับนี้ ได้กล่าวไว้บ้างเล็กน้อยถึง **วรรณกรรม** ของภาษา

๓. การหาข้อมูลมาเขียนหรือจะมีเรื่องมาเขียนได้นั้น นอกจากจะอาศัย ความรอบรู้และประสบการณ์อันกว้างขวาง ที่ตนได้สั่งสมมาเป็นเวลานานแล้ว ก็ อาจหาได้จากประสบการณ์ทางอ้อมคือการอ่าน ขอให้ละเอียด กลั่นกรองจนเป็น ของเราเอง แล้วแสดงออกมา ดังนั้นการอ่านให้มากจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักเขียน นักพูดทั้งหลาย แต่อุปนิสัยในการอ่าน ยัง เป็นเรื่องที่เร้นแค้นยิ่งนัก ในคนไทยเรา ครูที่สอนการเขียนจะส่งเสริมให้เกิดอุปนิสัยนี้ได้อย่างไร ที่ฝากข้อ นี้ไว้เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่พอเห็นชื่อรายวิชานี้ก็จะสอนแต่เขียนอย่างเดียว

ขอบคุณ

ยุพา ส่องศิริ

หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมการฝึกหัดครู

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. อาจารย์ทัศนีย์ หาญพล

ถ้าจะอธิบายถึง "การเขียน" โดยอาศัยกระบวนการสื่อสารแล้ว จะเห็นว่า "ผู้เขียน" อยู่ในฐานะผู้ส่งสาร และการสื่อสารแบบที่ใช้ตัวอักษรนี้ เป็นเพียงการสื่อสารแบบหนึ่งที่เรียกว่า สื่อสารแบบมวลดชน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ยอมรับกันเป็นนัย ๆ ระหว่างผู้สอน "การเขียน" และผู้เรียนการเขียนว่า จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางควม "การฟัง" และ "การอ่าน" มาเป็นอย่างไรเสียก่อน กล่าวคือ ต้องเป็น "ผู้รับสาร" ที่ศึกษาก่อนจึงจะเป็นผู้ส่งสารที่มีความสามารถได้ ความเข้าใจเช่นนี้เป็นแต่เพียงคำกล่าวที่ยังไม่มีการวิจัยแน่นอน

ในฐานะเป็นผู้สอน "การเขียน" (ในวิทยาลัยครูจันทรเกษม) มาเป็นระยะเวลา ๒ ปี ก็พอจะมีประสบการณ์ตรงอยู่บ้าง จึงใคร่ขอเสนอความเห็นเพื่อประเมินผล "คู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง" ของ อาจารย์จู่ไร วรศักดิ์โยธิน บางประการดังนี้

๑. ในด้านความมุ่งหมายของการสอนเขียนนั้น หลักสูตรมิได้ทำให้ผู้สอนเข้าใจได้อย่างตรงกันว่าควรจะเน้นหนักทางด้าน การเขียนระดับเพื่อสื่อความหมาย หรือทางด้าน การเขียนระดับเพื่อสร้างสรรค์จินตนาการ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้สอนส่วนใหญ่ก็สอนคละปะปนกันไป ทั้ง ๆ ที่กลวิธีของการเขียนทั้งสองระดับนี้แตกต่างกัน ดังนั้นถ้าคู่มือเล่มนี้จะช่วยแนะแบบฝึกหัดที่ทำให้เห็นความแตกต่างของการเขียนทั้งสองประเภทนี้อย่างเด่นชัดก็จะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

๒. แบบฝึกหัดที่มีขั้นตอนนับว่าจำเป็น เพราะโดยปกติครูสอนเขียนมักจะยกตัวอย่าง ประเภทของการเขียนแบบต่าง ๆ โดยไปคัดข้อความตรงนั้นบ้าง ตรงนี้บ้าง จากหนังสือต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งก็ก่อให้เกิดความเข้าใจที่สับสน เพราะข้อความที่ไม่สมบูรณ์นั้น บางทีเป็นปัญหาในการพิจารณา และตีความ

๓. คู่มือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้สอนมีวิธีการสอนเป็นลำดับยิ่งขึ้น แต่ถ้าจะเน้นการเริ่มเขียนเป็นกลุ่มบ้างก็อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับการเขียนอีประเภทหนึ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะจะเน้นการอยู่ร่วมกันแบบ ยอมรับฟังและสืบต่อความคิดของคนอื่นในสังคมประชาธิปไตย ได้เป็นอย่างดี เป็นต้นว่า

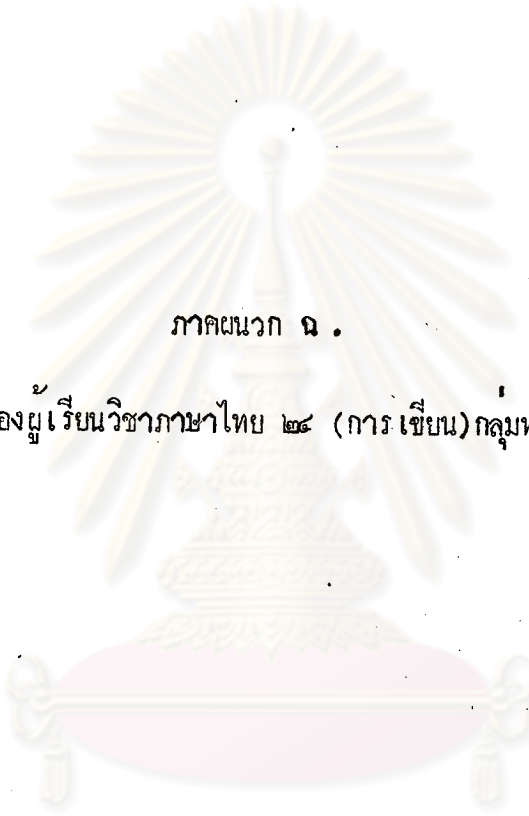
ตัวอย่างที่ ๑ ให้ทำแบบฝึกหัดโดยเขียนต่อความคิดของคนอื่น โดยตั้งสมมุติฐานร่วมกัน เช่นในระดับสื่อความหมาย อาจจะต้องหัวข้อทั่ว ๆ ไปว่า "รดโดยสารนักเรียนช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างใดแล้ว" หัวข้ออย่างนี้อาจจะแบ่งผู้ร่วมเขียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละประมาณ ๓ คน ให้ช่วยกันเขียนคนละประโยคต่อกันไป (โดยกำหนดความยาวเป็นบรรทัดหรือหน้า)

ตัวอย่างที่ ๒ ให้ทำแบบฝึกหัดในระดับการเขียนเพื่อสร้างสรรค์ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ เช่น การเขียนเรื่องสั้น โดยส่งกระดาษผ่านไปให้เขียนต่อกันไปทั้งชั้น ทั้งนี้อาจทำได้ ๒ วิธี คือ

ตัวอย่างที่ ๒.๑) ให้ช่วยกันกำหนดโครงเรื่องก่อนลงมือช่วยกันเขียนดำเนินเรื่อง

ตัวอย่างที่ ๒.๒) ตั้งชื่อเรื่องสั้นไว้เพียงอย่างเดียว เพื่อความคิดเชิงสร้างสรรค์ที่นักเรียนระดับนี้ จะดำเนินเรื่องต่อกันได้สนิทแนบเนียนอย่างไร และจะจบเรื่องที่น่าสนใจแค่ไหน

บางทีวิธีเขียนเป็นกลุ่มเช่นนี้ จะช่วยให้การเขียนเป็นรายบุคคลที่ขึ้นได้ค่อย และวิธีที่ได้ผลก็อาจต้องอาศัยเงื่อนไขอีกหลายประการ ซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุการณ์แวดล้อมเป็นสำคัญ

ภาคผนวก ฉ .

ผลงานของผู้เรียนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)กลุ่มทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. การเขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้

จงเลือกคำต่อไปนี้ไม่ว่า ๒ คำเขียนลงในกรอที่กำหนดให้ แล้วเขียนเรื่องราวโดยใช้คำเหล่านั้นแสดงความคิดและจินตนาการ

ชีวิต แม่น้ำ หองนา ชาว คาว ตะวัน ร้อน ปลา น้ำ ความ เมือง นก
ต้นไม้ ภาระ หยาดเหงื่อ ไฟ ดอกไม้ สายลม ฝืนเสีย ความรัก น้ำตา นาม หญิงสาว
ความทุกข์ ระเบียบ นายทุน น้ำแข็ง หาส ราตรี ปฏิรูป ปลดปล่อย รื่นเร้ง ประเทศ
สมาชิก ล้าชาร หนาว ชาวบ้าน ชาว ความสงบ ศักดิ์ศรี สัมภาษณ์ ศึกษา ระวัง หนังสือ
โทษะ คาย นรก สวรรค์ วัฒนธรรม เอกฉันทน์ ตระหนัก โทโยเสาว เต่าพันธ์ เจ็บ
เพลง

คำที่เลือก

ตะวัน ล้าชาร ชาว สมาชิก น้ำ คาย สายลม หนาว ตะหนัก นก
ความทุกข์ เมือง รื่นเร้ง ฝืนเสีย ต้นไม้ ดอกไม้ คาว ไฟ น้ำตา ชีวิต

ดวงตะวันกำลังจะลับทิวไม้ข้างหน้าโน้นไปแล้ว เจ้าเปรี้ยวควาของไผ่ปลาคั่วเล็ก ๆ
ที่เพิ่งจับขึ้นมาจากล้าชารไกล ๆ นั้นชนสะพายมา ด้วยความกระหีบขมของว่า วันนั้นแหละมัน
จะเล็กกันชวกับผักตบชวาที่พริกเสีที่ และสมาชิกในครอบครัวของมันก็จะรู้สึกกับคิโมนอยที่จะ
ไถ่เปลี่ยนรสถารเสียบ้าง เปรี้ยวถูกขึ้นบนบิกกายให้หายเมื่อยขบ ประกายตาของมันแจ่มใส
ยิ่งนัก ชณะที่วิ่งลุนน้ำลงไปในหนอง เพื่อไลควายแก่ ๒ ตัวอโห่กับบ้านพร้อมกับมัน

สายลม เป็น เย็นที่กระโชกมาอย่างแรง ทำให้เปรี้ยวต้องหอดหัวเขากันด้วยความหนาว
มันตระหนักดีว่า ความทุกข์อันใหญ่หลวงกำลังจะมาเยือนครอบครัวมันอีกแล้ว แต่มันก็ปลดอบตัว
เองว่า คงไม่เป็นไรหรอก เพราะคนในเมืองหลวง เขาก็คงเอาหนม เสือกินหนาวมาแจก
เหมือนทุกปีนั่นแหละ ฉะนั้นเมื่อตอนควายมาตามทาง เจ้าเปรี้ยวก็ยังมีแก็ใจที่จะวิ่งไล่จับฝืนเสีย
นิ้วปากล่อเจานกนอยที่เอียงคอส่งเสียงจุกจิกอยู่บนต้นไม้อย่างรื่นเร้ง และไมลุ่มที่จะเก็บดอกไม้
ที่มัน เห็นว่าสวยงามก็นากลับไปปากัง เป็นของคน เล็กที่บ้าน

เปรี้ยวแพนหน้าขมมองฟ้า กวาวดวงเล็ก ๆ เริ่มปรากฏให้เห็นประปรายบนขอบฟ้าข้าง
 โนน มันแรงพีเท่าไรเร็วขึ้น เพราะโอเอเสียบเวลามามากแล้ว แสงไฟวอมแวมลอคคอกนมาจาก
 ฝาจากที่กรูอย่างหยาบ ๆ แสดงว่าขณะนั้นทุกคนคงกำลังลอมวงอูยรอมวงกับชาวทามกลางแสงสว่าง
 จากตะเกียง เจาพายุ เกาแกกวงนั้น เปรี้ยวคอนควาย เขาคอยแล้วก็รับวิ่งจุเขย้าน อปากจะ
 บอกเรื่องปลาอาหารใหม่ให้สมาชิกคนไหน แต่สายตาทุกคู่ที่เพ่งมาที่เปรี้ยว เป็นจุดเคี้ยวและ
 จานขาวที่วางแปลตรงหน้า ทำให้เปรี้ยวรู้สึกเขาอ่อน มีเขนของปลาใหม่ แล้วหันกลับมาโดย
 ไม่นึกว่าจะไร้สักคำ นำตาหยดหนึ่งร่วงแฉะลงบนดอกไม้สีม่วงที่มันถือมา ขณะที่มันลูปหนานาง
 ควายแก่เพ็ดเนาก ซึ่งมันจะ คองหาเขาเมือง เพื่อนชีวิตของมันไปแลกเป็นเงินมาซื้อข้าว
 เพื่อชีวิตของ เจ้าเปรี้ยวและครอบครัว

น.ส. สุจิตรา กุปตาอักษร

คำพิเลือก

นก เพลง ชีวิต ควาย ความทุกข์ หยาดเหงื่อ นายทุน ปฏิรูป ประเทศ
 หญิงสาว ดอกไม้ หาด รื่นเริง ปลดปล่อย สายลม ความรัก วัฒนธรรม
 ความสงบ ไคโนเฮาว เคาลานปี

"กางปีกหลักบินจากเมือง เจานกส์เหลืองจากไป เจานินไปสูเสรี บัดนี้เจ้าชิวาวาย"
 เสียงเพลงนกส์เหลืองกังกระหิมไปทั่วหอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทุกชีวิตเงี่ยมกริบ เพื่อ
 ระลึกถึงวีรชน เมื่อครั้ง ๑๘ ตุลา วีรชนที่เสียชีวิตไปเพื่อแลกกับสิทธิ ประชาธิปไตยของประชา-
 ชน แต่ปัจจุบันไค้มีผู้ฉวยโอกาส แฉงชิงความสำเร็จเหล่านั้น นำเผด็จการในรูปแบบใหม่มาให้
 ประชาชนอีก ภายในจิตใจของทุกคน เรารอวันที่จะรวมกันต่อสู้ เพื่อให้ไค้มาตาม เจตนารมยของ
 วีรชน

เพลงใหม่กำลังก้องขึ้น "คนกับคนทำนายนหลังคน คนกับควายทำนาประสาควาย
 คนกับควายความหมายมันลึกกว่า" แนนอนความทุกข์ยากของชาวนาไม่มีสิ้นสุด ควายไค้ที่

ชาวนาที่ยังถูกเอารัดเอาเปรียบ มีใครเคยสักคนหรือไม่ว่า ชาวทกนอยู่ทุกวันเฝ้าจากหนาคแห่งอื่น
 ของใคร... จากแรงมาเป็นรวงระยะทางนั้นเหยียดยาวเพื่องใจ... จะมีนายทุนสักกี่คนที่เล็ก
 เอารัดเอาเปรียบชาวไร่ชาวนา จะมีรัฐบาลชุดไหนมางที่ช่วยแก้ปัญหาชาวไร่ชาวนาอย่างจริงจัง
 ไม่ใช่เพียงหลอกกลางคอบการจะปฏิรูปที่ดินอันจอมปลอม จะมีนักเรียนนักศึกษาภาคไหนที่เล็ก
 หลงระเร่กับความสนุกเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเมืองหลวง กัดบ้ามองปัญหาของประเทศอย่างจริงจัง
 จัง สักคนของเราที่กำลังล่องลอยไปทุกที่ แต่ก็ต้องหยุดลง เมื่อนักรณรงค์คนหนึ่งก้าวออกมา
 อย่างมั่นใจ ร้องทวยเสียงที่มั่นคง "คนเถิดสิทธิมนุษยชน สามีศักดิ์โคนลมมวลมาร ปลดแอกราย
 ที่ครองยาวนาน หลายยุคที่ผ่านกษัตริย์เรอຍมา" เราเริ่มตั้งใจ เพราะอย่างน้อยพลังสตรีก็มีครึ่ง
 หนึ่งของโลก บทบาทของผู้หญิง กำลังเปลี่ยนแปลง ผู้หญิงกำลังพิสูจน์ตัวเองให้โลกเห็นว่า หญิง
 สาวไม่ใช่เป็นเพียงดอกไม้ ไม่ใช่เป็นวัตถุประคัมทหารรถยนต์ และไม่ใช่เป็นวัตถุยึดความ
 ใจใครของใคร ไม่ใช่เป็นแม่กระทั่งทำสโนว์ไว้น ความรឹងเร็งของสตรีจะต้องเปลี่ยนแปลง เป็น
 การเอาจริงเอาจัง สตรีจะต้องปลดปล่อยตัวเองจากการเป็นเบี้ยกลางของเพศชาย หันมามอง
 ปัญหาที่แท้จริงและรวมกันแก้ไข

"ไอ้เพลงปลุกกระแอม" เสียงหนึ่งดังขึ้นข้าง ๆ จนเราสะดุ้ง ทุกคนหันไปมอง เจ้าของ
 เสียงนั้นเป็นตาเดียว จนเขาต้องเกินหนีไป... ขางเขาเถิด ถึงแม้จะเป็นเพลงปลุกกระแอม
 ในสายตาของใครก็ตาม แต่อย่างน้อยก็ยิ่งดีกว่าเพลงเกา ๆ ที่เพี้ยน แต่สายลมและแสงแดด
 เพี้ยนอยู่แต่ความรักที่คับแคบ ไม่ใช่ให้เห็นปัญหาของสังคม แล้วทำไมเราจะคงไปจมขุด
 แคบกับเพลงลาหลังพากัน ถ้าเราจะยอมรับว่า สรรพสิ่งในโลกนี้ไม่มีอะไรคงที่ เราก็คงไม่
 ต้องกลัวการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าทางด้านการเมือง เศรษฐกิจหรือทางด้านวัฒนธรรมนี้ ก็ต้อง
 เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จากเพลงโรสสารต่าง ๆ มาเป็นเพลงเพื่อชีวิต การจะอ้าง
 ความสงบเรียบร้อย เพื่อขัดขวางไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงนั้น ในที่สุดผู้ที่ขัดขวางไม่ยอมรับการ
 เปลี่ยนแปลงก็จะถูกกลบประวัติกาศาตมขยไป เช่นเดียวกับไคโน เสาวหรือ เต่าพันปีที่ไม่ยอม
 ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลก สิ่งที่โครับคือ การสูญพันธุ์นั่นเอง... เราคิดไกล
 เกินไปหรือไม่หนอ

๒. การเขียนอนุทิน

สุภกรที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

เรามาถึงวิทยาลัย ๗.๓๐ น. ภาษาอังกฤษที่จะสอบมานี้ พอถึง ๘.๓๐ น. เรา
ขยับจะขึ้นเรียนตามความเคยชิน ก็พอดีได้ยินมีตราสารวูหัวเราะกึกกัก พลงตามว่า "จะรีบ
ไปไหนคุณย่า วันนี้เขาเรียนกัน ๕ โมงจะ" คนอื่นก็เลยหัวเราะกันครืน ครองไปด้วย ทั้ง ๆ ที่
ใจอยากจะซักถามให้สักพัก แต่สิ่งที่ทำใจก็คือนั่งลงเฉย ก็เราอยากไปเปิดเองนี่นา เรานับจำ
นวนสมาชิกเด็กไทย ๘ คน จาก ๒๗ คน ใครคนหนึ่งเ็นพวกเราหัวเราะแล้วบ่นถึง ๆ ว่า
"บอกอาจารย์แล้วไม่บอกเชื่อ ว่าพวกเราไม่มีวันเข้าชั้นโตหรอก เข้า ๘ โมงก็มา ๕ โมง
เข้า ๕ โมงก็มา ๕ โมงครึ่ง" "พวกเข็ยซา" สรวูธว่า เรามองหน้าเขาแล้วก็หัวเราะ
เพราะช่างพูดได้เหมือนอาจารย์สุวิทย์เสียจริง ๆ

.....

น.ส. สุจิรา คุณตาลักษณ์

๗ ก.พ. ๑๕

วันนี้เป็นวันเสาร์ เราตื่นมาราวตี ๕ ครึ่ง คุณพ่อเปิดเพลงเพราะจัง ตั้งใจจะดู
มาทำงานแต่เขา ก็พาลลมเล็กเสียเลย นอนฟัง เพลงจนรู้สึกเคลิ้ม ๆ ไปอีกสักพัก จนกระทั่ง
หมดเพลงชุดนั้น เราถึงโกลูกขึ้น และทำกิจวัตรในตอนเช้าเช่นเคย เดินโตเต้สักพัก ก็ถึง
เวลากินข้าว

คอนายนี้ทั้งรายงาน มีฝนตกเล็กน้อย แต่อากาศร้อนเหลือเกิน นั่งเขียนรายงาน
จนถึง เวลาทานข้าว เป็น หลังจากนี้หนึ่งคุณหนึ่งโทรที่คน เรือง เจ้าชายหอมหมก มีบทลกตลอดทั้ง
เรื่อง เราก็หัวเราะตลอดเช่นเดียวกัน ๑ หุ่กกว่า ๆ อามน้ำแดงตัวแล้วทำการบ้านภาษาอัง-
กฤษต่อ กว่าจะไ้นอนก็ ๕ หุ่กครึ่งพอดี

น.ส. สายสุณีย์ คาวดวงแทน

๓. การใช้สัญลักษณ์

เพื่อนของฉัน

เพื่อนที่ฉันรักที่สุดคนแรก คือ รัตนา "กระท่อมน้อยที่ผู้ฟัง" เธอมีรูปร่างเล็ก เธอบาง อ่อนแอ นซีโรค แต่เธอก็เป็นคนเกี้ยวพาราสีที่ฉันพอใจจะปรับทุกข์ด้วย กระท่อมน้อยที่ผู้ฟังแค่ เป็นที่พิงพิง ฝนให้ฉัน เป็นอย่างดี

ประนอม เป็นเพื่อนรักอีกคนหนึ่งของฉัน ฉันชอบเรียกเธอว่า "ทาง เค้นที่ราม เรียบ" เธอเป็นเพื่อนที่ฉันไว้วางใจในความประพฤติ ตลอดจนกริยา มารยาท เธอเข้ากับผู้อื่นได้เหมาะสมเสมอ และทำให้ฉัน เกิดความมั่นใจ เมื่อไกรวมทางกับเธอ

อีกคนหนึ่ง "คนตรีประจำชีวิตของฉัน" พารินทร์ เพื่อนรักของฉัน เธอสนุกสนาน แจ่มใส มองโลกในแง่ดีเสมอ ฉันมีความสุข เมื่ออยู่ใกล้ เธอ สนุกสนานและ เฟลิก เพลิน เหมือนได้ฟังคนตรีที่ไพเราะที่สุด

น.ส.อัมพร ทองมา

เพื่อนที่ฉันรัก

ฉันมีเพื่อนหลายคน แต่ในจำนวนนั้น เพื่อนที่ฉันรักมาก คือ วรณ, มะลิวัลย์และเตา
 วรณ เธอผู้มีความดี น่ารักมาก จนฉันรู้สึกประทับใจ ในความรู้สึกของฉัน เธอเหมือนดอกมะลิ บริสุทธิ์ น่ารัก และหอมหวาน เหมือนความดีที่เธอสร้างสม

คนที่สองชื่อคล้ายฉัน เธอชื่อมะลิวัลย์ เธอเป็น เสมียน "สมุดบันทึกความทรงจำ" ของฉัน เธอกับฉัน เรียนด้วยกันมาตั้งแต่ตอนมาจนถึงมัธยม คนเรียกชื่อเราทั้งสอง สับสนกันเสมอ เธอจำทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับตัวฉันได้ เท่ากับตัวฉันเอง

คนที่สาม เป็นเพื่อนที่ฉันไม่ค่อยมาหลายปี เพื่อนคนนั้นชื่อเตา ฉันคิดว่า เธอคือคนไทโรที่ให้ความรมเป็น เธอหางใยและคอยปกป้องฉันอยู่เสมอ แต่อารมณ์ของเธออ่อนไหว เหมือนกับไทโร ถึงไม่ไต่พนักนาน ฉันก็ยังคิดถึงเธอเสมอ

น.ส.มาลีวัลย์ กมลรัตนกุล

เขาคือใคร

ในเวลาใกล้ค่ำ เขาจะบินเข้ามาคณ และชณอยู่ในที่มืด ๆ ลับ ๆ

ก๊อและชณเลือก

เขากลับมแรง ... เพราะปีกอ่อน

เขากลับน้ำา... เพราะทำให้ตาย

เขาน่าจะชณ "น้ำเลือก"

แต่... แปลก ... เขาชณ "น้ำเงิน"

เขาคือ..... ?

เธอ ปีกอ่อน ลวกลาย หลายสีสัน

ชณบินเล่นลม อย่างไม่มีจุดหมายปลายทาง

เกลี่ยก มนุษย์ใจร้าย ที่มอง เธออย่างหลงเลน

เธอรัก ถอดไม้

เธอคือ .(อุษณีย์..สมบุญกร)

ฉันเป็นสิ่งที่แข็งแรง ขนฉันกำฉันเป็นผอม ตัวฉันดำ

ฉันชณกับ "น้ำ" ที่ทำให้ฉันเกลิบ-เกลิ้ม

หลายคนบอกว่ ฉันดูร้าย

แต่ที่จริง ฉันใจดีนะ

ฉันชณกลานไปหาความสงบอยู่เสมอ

ฉันคือ .(ประสมสุข..สมนิตร)

นายศรารุณ กำกั้ววงษ์

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางจุไร วรศักดิ์โยธิน

วุฒิการศึกษา

การศึกษามัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก

ปีการศึกษา ๒๕๑๓

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน อาจารย์โท วิทยาลัยครูอุบลราชธานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย